

Stichting Krediet Verdriet

Postbus 44
5306 ZG BRAKEL
In der Laar 45, 46446 Emmerich am Rhein (Dld)
Tel: 0487-820210 / 06-54272808
e-mail: info@bankenboeven.nl
www.bankenboeven.nl
HR KvK 53069218
IBAN: DE67358602453613845010 / BIC GENODED1EMR

Advocatenkantoor DKA B.V.
T.a.v. de heer Mr. D. Kramer
Bergstraat 12
6981 DC DOESBURG

Per e-mail: kramer@Advocatenkantoor-DKA.nl

Emmerich am Rhein, 24 november 2016

Betreft: dossier Rabobank Rijn en Veenstromen-Loman

Geachte heer Kramer,

Met referte aan uw e-mail en ons telefonisch onderhoud van 23 november jl. bericht ik u als volgt. Mijn stichting, entiteiten of ik persoonlijk zijn niet uit op het toebrengen van schade in welke zin dan ook; ook niet aan Rabobank. Wel sta ik een model voor waarbij mijn cliënten, tevens cliënten van uw bank op ooghoogte kunnen spreken over hun problemen met uw bank.

De klachten die mijn stichting bereiken zijn voor ruim 90%(!) Rabobank gerelateerd. Dit kan ik geen toeval meer noemen. Het is het gevolg van een benadering, waarschijnlijk ingegeven door uw management. Ik zie met lede ogen aan hoe ogenschijnlijk makkelijk oplosbare situaties keer op keer moeten leiden tot enorme escalaties met dito rechtszaken. Mij ontgaat de zin daarvan compleet, los van de kosten die dit met zich meebrengt.

Ik sta een model voor waar partijen elkaar kunnen vinden op basis van de feiten en omstandigheden zoals deze zich voordoen. Ik laat mij niet onderwerpen Rabobank dictaten waarbij de bank bepaalt met wie, wanneer en over wat gesproken gaat worden. Het optreden van mevrouw Van Woudenberg gisteren was daar weer een mooi voorbeeld van. Haar onnozele en ongekwalficeerde opmerkingen, o.a. in haar e-mail gericht aan Mw. Wijnmalen, doet zij voor eigen rekening en risico. Ik kan slechts de conclusie trekken dat zij werkelijk niets begrepen heeft van de situatie, kortom een gepasseerd stadium.

Om ieder misverstand omtrent de doelstellingen van de stichting weg te nemen het volgende. De stichting Krediet Verdriet wil het debat met financiële instellingen aangaan.

U weet, althans zou moeten weten, dat mijn cliënten in de regel in financieel zwaar weer zitten. Dientengevolge hebben zij de middelen niet om zich in een juridische strijd te weren. Al zouden zij wel beschikken over deze middelen, zou mijn advies zijn deze middelen anders te alloceren dan aan rechtszaken. Ik ga dan voorbij aan het feit dat ik meer dan gereede twijfels heb aan de kwaliteit en intenties van de advocatuur zoals ik deze iedere dag mag ervaren.

Verder stel ik nadrukkelijk:

- de stichting heeft geen enkel financieel doel met Rabobank. Wij brengen onze kosten in rekening bij onze opdrachtgevers;
- de stichting is niet uit op het beschadigen van Rabobank laat staan op haar faillissement. Ik verwijs daarbij nadrukkelijk op mijn rol in het DSB debacle. Ik had daarbij een regeling met de bank die juist voorzag in een scenario waarbij de bank niet failliet zou gaan. Dat Dhr. Lakeman om moverende redenen andere intenties had, vormt wellicht de inhoud van een nog te schrijven boek;
- de stichting ziet niets in een "class action". Ieder dossier behandelen wij op individuele basis;
- de stichting probeert het procederen zoveel mogelijk te voorkomen, echter schuwt deze weg niet;
- de medewerkers van de stichting beschikken over een AFM vergunning;
- de stichting ziet publiceren niet als een doel maar als een gevolg van;
- de oplossing voor cliënt en bank staat centraal, de stichting respecteert daarbij altijd de wens van partijen en stelt daarbij haar eigen belang ondergeschikt.

De gedragingen van de gevolmachtigden van Rabobank geven mij iedere dag aanleiding om te publiceren. Dat ik dat niet doe heeft slechts te maken met een beperking met betrekking tot mijn tijd. Ik wil hierbij nog opmerken dat ik niet alleen sta in mijn opvattingen

Het spijt mij dat deze publicatie voor u kwam als een donderslag bij heldere hemel. Dat kwam de brief van uw collega Mw. Wessel in het dossier Van Noordenburg, alsmede de beslaglegging in het dossier Bestmen Groep ook voor mij. U dient zich als bank te realiseren dat uw gedragingen maken dat partijen zich enorm bedreigd voelen in hun bestaan. Ik kan niet overzien welke gevolgen dit gaat hebben. De-escalatie lijkt mij daarbij de aangewezen weg, waarbij feiten weer de inhoud zouden moeten vormen van de gesprekken tussen partijen. Rabobank wenst daarbij niet met mij in persoon te spreken maar omarmt wel de door mij aangedragen oplossingen in veel dossiers?!

De stichting spreekt haar zorg uit over het type bestuurder die zij veel tegenkomt binnen de bank. Keer op keer lopen conflicten volledig uit de hand. De gevolmachtigden van de bank gooien vervolgens nog wat olie op het vuur en de cirkel is weer rond. In dit kader is het dossier van Dhr. Metselaar te Roden een goed voorbeeld. Ondanks het feit dat het dossier (hypotheek) bij de notaris klaar ligt ter ondertekening/passage moet Dhr. Stoker de woning van Metselaar weer op de veiling site zetten. Dit heeft niets te maken met het bewerkstelligen van een zakelijke oplossing, dit is volkomen uit de hand gelopen wangedrag van een advocaat die geen enkel zicht heeft op zijn eigen dossiers.

De stichting heeft geen interesse meer haar middelen in te zetten om te spreken met actoren van dit soort allooi. Het lijkt mij daarom zinvoller een eventueel gesprek te houden met Rabobank Nederland om te bezien of en in welke vorm partijen afspraken kunnen maken omtrent de afhandeling van probleem dossiers.

Hoogachtend,
Stichting Krediet Verdriet

Drs. J.J.P. Hendrickx
